

mindre skadelidte hverken kendte eller burde kende fordringen eller skyldneren, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

I det nævnte eksempel, hvor der er gået 2 år fra forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, da der træffes afgørelse efter arbejdsskadesikringsloven, vil den skadelidte derfor have et år efter Ankestyrelsens afgørelse til at indbringe krav mod arbejdsgiveren på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller godtgørelse for svie og smerte for domstolene. Var der f.eks. blevet truffet afgørelse efter 1 år, ville den skadelidte have haft 2 år til at indbringe sagen for domstolene i medfør af den foreslåede 3-årige forældelsesfrist. Var der f.eks. blevet truffet afgørelse efter 3 år, ville den skadelidte ikke have nogen yderligere frist for at indbringe de pågældende krav for domstolene, medmindre den 3-årige forældelsesfrist er suspenderet efter lovforslagets § 3, stk. 2.

Spørgsmål 37:

Er ministeren enig i, at 3 ud af de 4 domme, som Elmer & Partnere nævner, jf. bilag 17, ikke ville have medført de store erstatninger til de pågældende, hvis deres sager var blevet behandlet efter de regler, der foreslås?

Svar:

De to første domme, som advokaterne nævner, er behandlet i besvarelsen af spørgsmål nr. 35 vedrørende lovforslaget. Som det fremgår heraf, er det Justitsministeriets opfattelse, at kravene i disse to sager ikke ville have været forældet efter de foreslåede regler.

Advokaterne nævner endvidere Højesterets domme optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, side 1444 og 2006, side 3370. Begge domme angår tilfælde, hvor Arbejdsskadestyrelsen har genoptaget sager på andet grundlag end arbejdsskadesikringslovens §§ 41-43. Ingen af kravene i disse sager ville have været forældet efter de foreslåede regler, hvis Folketinget vedtager det ændringsforslag, som er sendt til Retsudvalget den 23. maj 2007, og som indebærer, at der i sådanne genoptagelsestilfælde alene vil gælde en absolut forældelsesfrist på 30 år.

Spørgsmålet kan således besvares benægtende.

Spørgsmål 38:

Kan ministeren bekræfte, jf. henvendelsen fra Elmer & Partnere (bilag 17), at antallet af sager, som er blevet afvist af Arbejdsskadestyrelsen i den periode, hvor arbejdsskademyndighederne urigtigt anvendte en 5-årsforældelsesfrist over en 3-årig periode var 1.679 sager?

Svar:

Justitsministeriet har anmodet Beskæftigelsesministeriet om et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst følgende:

»Arbejdsskadestyrelsen har i forbindelse med Højesterets dom af 5. oktober 1999 vedrørende forældelse opgjort antallet af sager, der er afvist med begrundelsen, at kravet var forældet, til 1.679.

I forbindelse med dommen blev der skrevet ud til 1.214 personer, idet der i de resterende sager allerede var sket genoptagelse blandt andet som følge af hjemvisninger fra Ankestyrelsen.

998 fik deres sag genoptaget.

Der er tilkendt erstatning og godtgørelse i 345 af disse sager.«

Spørgsmål 39:

Er ministeren enig med Elmer & Partnere, jf. bilag 17, når de anfører, at den 5-årige frist, der må formodes at være indarbejdet i befolkningens bevidsthed, ikke har været mere indarbejdet, end at hundredevis af arbejdsskaderamte hvert år har anmeldt skader mere end 5 år, efter at disse er indtrådt?

Svar:

Højesteret fastslog ved dommen, der er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 19, at den 5-årige forældelsesfrist efter 1908-loven ikke finder anvendelse på krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven. Dommen gav anledning til, at Arbejdsskadestyrelsen genoptog en række sager, som var blevet afvist med den begrundelse, at kravene var forældet efter 1908-loven. Der er redegjort for antallet af sager i besvarelsen af spørgsmål nr. 38 vedrørende lovforslaget.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at der årligt anmeldes ca. 45.000 arbejdsskader til Arbejdsskadestyrelsen. Der henvises endvidere til